

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Дрозденко Максим Вікторович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність статтям 3, 8, 9, 22, частинам першій, п'ятій статті 55, пункту 7 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) приписів пункту 2 частини третьої статті 459, частини першої статті 464 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – КПК України).

Оспорюваними приписами встановлено, що: виключними обставинами визнаються, зокрема, встановлення міжнародною судовою установою, юрисдикція якої визнана Україною, порушення Україною міжнародних зобов'язань при вирішенні даної справи судом (пункт 2 частини третьої статті 459 КПК України); заява про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами, що надійшла до суду, передається судді, колегії суддів, які визначаються у порядку, встановленому статтею 35 цього Кодексу (частина перша статті 464 КПК України).

Автор клопотання твердить, що оспорювані приписи КПК України не відповідають принципам відповідальності держави перед людиною, верховенства права (статті 3, 8 Конституції України), порушують його право на судовий захист, гарантоване статтею 55 Конституції України, та фактично знівелювали конституційну гарантію щодо можливості звернення за захистом своїх прав і свобод до міжнародних установ (частина п'ята статті 55 Конституції України). Автор також зазначає про звуження змісту права на судовий захист і виконання рішення міжнародної судової установи, що призводить до порушення статті 22 Конституції України. Крім того, на його переконання, порушено конституційну засаду судочинства, визначену пунктом 7 частини другої статті 129 Конституції України – розумні строки розгляду справи судом.